

شماره ۴۹۶۷
تاریخ ۲۹ مرداد

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیان

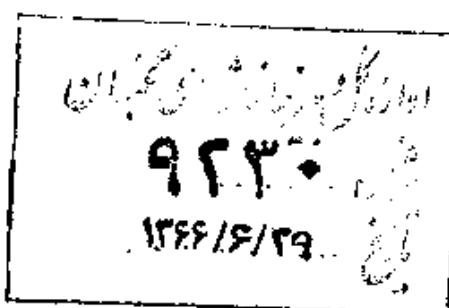
شورای محترم نگهبان

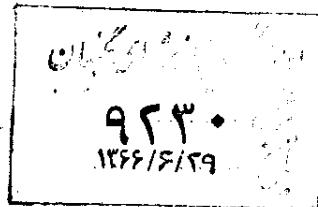
لایحه شماره ۹۳۰۹۶ مورخ ۱۳۶۵/۱۰/۱۶ دولت درخصوص
زمین شهری که در جلسه علنی روز پکنیه ۱۳۶۶/۶/۲۲ مجلس
شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب رسیده است در اجرای اصل
نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم
به پیوست ارسال می‌شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۶۵

بیان

لایحه زمین شهری

ماده ۱ - بمنظور تنظیم و تنسيق امور مربوط به زمین و ازدیاد عرضه و تعدیل و تثبیت قیمت آن بعنوان یکی از عوامل عمدۀ تولید و تامین رفاه عمومی و اجتماعی و ایجاد موجبات حفظ و بهره‌برداری هرچه صحیح تر و وسیع تراز اراضی و همچنین فراهم نمودن زمینه لازم جهت اجرای اصل ۳۱ و نیل به اهداف مندرج در اصول ۴۳ و ۴۵ و ۴۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای تامین مسکن و تاسیسات عمومی مواد این قانون بصویب میرسد و از تاریخ تصویب درسراسر کشور لازم الاجراء است.

ماده ۲ - اراضی شهری زمینهای است که در محدوده قانونی و حريم استحفاظی شهرها و شهرکها قرار گرفته است.

ماده ۳ - اراضی موات شهری زمینهای است که سابقه عمران و احياء نداشته باشد. زمینهای مواتی که علیرغم مقررات قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری بدون مجوز قانونی از تاریخ ۱۳۵۸/۴/۵ به بعد احياء شده باشد همچنان در اختیار دولت میباشد.

ماده ۴ - اراضی با پر شهری زمینهای است که سابقه عمران و احياء داشته و بتدریج بحالت موات بروکشته اعم از آنکه صاحب مشخص داشته و یا نداشته باشد.

ماده ۵ - اراضی دایر زمینهای است که آنرا احياء و آباد نموده اند در حال حاضر دایر و مورد بهره‌برداری مالک است زمینهای دایر مشمول این قانون صرفاً اراضی کشاورزی یا آیش اعم از محصور یا غیر محصور میباشد.

ماده ۶ - کلیه زمینهای موات شهری اعم از آنکه در اختیار اشخاص یا بنيادها و نهادهای انقلابی دولتی یا غیردولتی باشد در اختیار دولت جمهوری اسلامی است و اسناد و مدارک مالکیت گذشته ارزش قانونی ندارد. ادارات ثبت اسناد و املاک ملکفند به درخواست وزارت مسکن و شهرسازی اسناد آنها را بنام دولت صادر نمایند مگر آنکه از تاریخ ۱۳۵۲/۱۱/۲۲ توسط دولت واکذار شده باشد.

تبصره - اسناد مالکیت زمینهای مواتی که در وثیقه میباشند و بوجوب قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری و قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ و این قانون به اختیار دولت درآمده و یاد رمی‌می‌آید آزاد تلقی میشوند و غیر از مطالبات اشخاص ناشی از فروش اینکوئه اراضی که منتفی میگردد مطالبات دیگر و سیله طلبکار از سایر اموال بدنه کار و ضول خواهد شد.

ماده ۷ - کسانی که طبق مدارک مالکیت، از زمینهای موات شهری در اختیار داشتماند مشروط برآنکه از مزایای مواد ۸ قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ استفاده نکرده و مسکن مناسبی نداشته باشند، طبق ضوابط مسکن و شهرسازی درسراسر کشور قطعه و یا قطعاتی

بعضی

جمع معادل ۱۰۰۰ (هزار) مترمربع در اختیارشان گذاشته میشود تا در مهلت مناسبی که در آئین نامه تعیین خواهد شد عمران واحیاء کنند در صورت عدم عمران واحیاء بدون عذر موجه اجازه مذکور ساقط و زمین به دولت باز میگردد.

تبصره - در مورد کسانی که به تاریخ قبل از قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری مصوب ۱۳۵۸/۴/۵ با اسناد عادی دارای زمین بوده و در مهلت های تعیین شده قبلی از طرف مراجعه مربوطه تشکیل پرونده داده اند و یا در شهرهایی که تاکنون مهلت های مذکور برای تشکیل پرونده اعلام نشده است در صورتیکه تاریخ تنظیم سند عادی و صحت معامله از طرف مراجعه ذیصلاح قضائی تایید گردد برابر ضوابطی که در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین میشود اجازه عمران داده خواهد شد.

ماده ۸ - کلیه اراضی با پیر شهربانی که صاحب مشخصی نداشته باشد در اختیار ولی فقیه میباشد.

ماده ۹ - وزارت مسکن و شهرسازی موظفا است زمینهای مورد نیاز برای امور مسکن و خدمات عمومی را ضمن استفاده از کلیه اراضی موات و دولتی در شهرهایی که به پیوست این قانون بدلیل عدم تكافوی اراضی مذکور در این شهرها ضرورت آن حتمی است به ترتیب از زمینهای با پیر و دایر شهری تأمین نماید.

مالکان اراضی با پیر و دایر شهری اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی و بنیادها و نهادها و ارکانهای دولتی و غیردولتی موظفند زمینهای موردنیاز دولت پاک شهربانیها را که موضوع این قانون است بمنظورهای ذیل و با تقویم دولت به آنها (دولت و شهربانیها) بفروشنند.

الف - تفکیک و فروش توسط وزارت مسکن و شهرسازی به افراد و اداره احوالات اشرایط دریافت زمین جهت مسکن و یا اجرای طرحهای ساختمان سازی مسکونی.

ب - ایجاد تاسیسات عمومی و عمرانی و اداری و اجرای طرحهای مصوب شهری و عوض طرحهای شهری حسب مورد بوسیله وزارت خانهها و شهربانیها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادها و موسساتی که شمول قانون برآنها مستلزم ذکر نام است.

ج - حفاظت از میراث فرهنگی کشور.

تبصره ۱ - در صورت مراجعته مالک یا مالکین زمینهای با پیر و دایر و اعلام یا اعلان عدم نیاز دولت و شهربانیها به زمین مالک میتواند پس از عمران و آماده سازی زمین نسبت به تفکیک و واکنایی خود طبق ضوابط و مجوز وزارت مسکن و شهرسازی اقدام نماید.

تبصره ۲ - مالکان اراضی با پیر و دایر شهری اعم از مشاع و پاشدگان که زمین آنها موردنیاز دولت و شهربانیها باشند این ماده است مشروط بر اینکه از مزایای مواد ۶ و ۸

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

تاریخ

پیوست

- ۳ -

مبحث

قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ استفاده نکرده باشد حق دارند طبق ضوابط وزارت مسکن و شهرسازی قطعه یا قطعاتی از زمین مذکور به انتخاب خود و در صورت عدم امکان از سایر اراضی دولتی معادل ۱۰۰۰ (هزار) مترمربع عمران و تفکیک نمایند یا به دولت بفروشند زائد بر آن (نه عین و نه منفعت) قابل واگذاری نیست مگر به دولت و با تقویم دولت و یا اینکه با اجازه وزیر نظر وزارت مسکن و شهرسازی عمران نموده واگذار نماید.

تبصره ۳ - صفار پیتم ناسن بلوغ شرعی و بازماندگان در جماعت شهداء و مفقودان اشراف و همسران آنها نازمانی که فرزندان آنها را تحت تکفل داشته باشد از شمول این ماده مستثنی هستند عمران و تفکیک و واگذاری زمینهای موضوع این تبصره مشمول مقررات این قانون بوده و چنانچه زمین مشمول این تبصره مورد نیاز برای طرح دولتی خاصی باشد که احداث آن در محل دیگری میسر نباشد معادل ارزش زمین مورد نظر از محل اراضی دولتی بصورت عوض واگذار میگردد.

تبصره ۴ - واگذاری سهام مشارکی مالکین اراضی شهری به بکدهگر دریک یا چند قطعه زمین بنحوی که سهم هریک از مالکین پس از انتقال زائد بر حد نصاب مقرر در این ماده نگردد بارعايت شرایط مندرج در این قانون بلا منع است.

تبصره ۵ - شرکتهای تعاونی مسکن که قبل از تصویب قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ مالک زمینهایی باشد بارعايت حداقل نصاب تفکیک محل و قوع زمین برای هریک از اعضاء واجدالشرط که از مرایای قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ و این قانون استفاده نکرده باشد در قالب ضوابط وزارت مسکن و شهرسازی حق بپردازی از زمین خود را دارا میباشد و زمینهای مزاد برای آنها نیز زمینی که طبق ضوابط مذکور در مهلت مقرر بدون عذر موجه عمران نگردد تابع مقررات این قانون بوده و در اختیار دولت قرار میگیرد.

تبصره ۶ - در صورت استثنای میباشد و با عدم مراجعت و با عدم دسترسی به مالکیتا نامشخص بودن نشانی مالک پس از اعلان وزارت مسکن و شهرسازی و در صورت وجود تعارض ثبتی و در وضیقه بودن ملک یا هرگونه اشکالات حقوقی یا ثبتی دیگر که مانع از انجام معامله دولت گردد دولت یا شهرباریها با سپردن بهای زمین مورد تملک به صندوق ثبت محل زمین را تملک و حسب مورد وزارت مسکن و شهرسازی یا شهرباری به مقام مقامی مالک سند انتقال را امضا می نمایند و در موقع مراجعة مالک پس از ارائه مقام احسابهای لازم و رفع هرگونه اشکال بهای آن قابل پوشاخت میباشد و یاد رصویر امکان زمین عوض واگذار میگردد.

تبصره ۷ - دولت و شهرباریها می توانند برای اجرای طرحهای دولتی و تاسیسات عمومی زیربنائی خود زمین مورد نیاز را در شهرها و شهرکهای اسرا کشور بارعايت کلیه

بعضی

ضوابط و تبصره‌های این ماده تملک نمایند.

تبصره ۸ - زمینهای دایری که دولت پاشه‌داریها درکلیه شهرها و شهرکهای نیاز به تملک آنها دارند پس از تصویب طرح و اعلام مراتب به ادارات ثبت قابل انتقال به غیر نبوده مگر به دولت پاشه‌داریها.

تبصره ۹ - تقویم دولت براساس قیمت منطقه‌ای (ارزش معاملاتی) زمین بوده و بهای اعیانهای داراً ارض و سایر حقوق قانونی طبق نظرکارشناسی رسمی دادگستری براساس بهای عادله روز تعیین می‌گردد.

تبصره ۱۰ - در صورت درخواست و توافق مالک دولت موظف است بجای اراضی تملک شده از اراضی که در خارج از محدوده قانونی شهرها و شهرکها در اختیار دارد متعادل ارزشی زمین تملک شده برای امرکشاورزی به مالکین این قبیل اراضی واکذار نماید.

تبصره ۱۱ - این ماده و تبصره‌های آن با استفاده از اجازه مورخ ۱۳۶۰/۷/۱۹ حضرت امام خمینی مدظلمه‌العالی که در آن مجلس شورای اسلامی راصح‌صاحب صلاحیت برای تشخیص موارد ضرورت دانسته‌اند در شهرهای متدرج در پیوست این قانون و تبصره‌های ۷ و ۸ آن درکلیه شهرها و شهرکهای سراسر کشور برای مدت ۵ سال از تاریخ تصویب قابل اجراء است و پس از مهلت مذکور در شهرهای پاک شده نیز مانند سایر شهرهای کشور سایر مواد قانون قابل اجراء خواهد بود.

ماده ۱۵ - از تاریخ تصویب قانون اراضی شهری مصوب ۱۳۶۰ کلیه زمین‌های متعلق به وزارت‌تخانه‌ها و نیروهای مسلح و موسسات دولتی و بانکها و سازمانهای وابسته به دولت و موسساتی که شمول حکم مستلزم ذکر نام است و کلیه بنیادها و نهادهای انقلابی در اختیار وزارت مسکن و شهرسازی قرار می‌گیرد.

تبصره ۱ - اراضی غیرموات بنیادهای غیردولتی از شمول این ماده مستثنی بوده ولی هرگونه واکذاری طبق ضوابط وزارت مسکن و شهرسازی بارعاً بایت نظرولی فقیه خواهد بود.

تبصره ۲ - شهرداریها و شرکتها و سازمانهای وابسته به شهرداریها از شمول این ماده مستثنی هستند ولی حق واکذاری اینکونه اراضی را بدون اجازه وزارت مسکن و شهرسازی ندارند مگر بعنوان رفع نیازمندیهای عمومی شهر و عوض املاک واقع در طرحهای مصوب شهری.

تبصره ۳ - اراضی وقفی به وقفيت خود باقی است ولی اگر زمینی بعنوان وقف ثبت شده و در مراجع ذیصلاح ثابت شود که تمام یا قسمی از آن مواد بوده سند وقف زمین موats ابطال و در اختیار دولت قرار می‌گیرد لکن هرگونه واکذاری اراضی از طرف اوقاف یا

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شاره

تاریخ

پیوست

- ۵ -

بیان

آستان قدس رضوی و پایا سایر مตولیان بایستی بروطبق ضوابط شهرسازی ورعایت نظر واقف صورت گیرد.

تبصره ۴— وزارت مسکن و شهرسازی مكلف است اراضی حاصل از موضوع این ماده را به ادارات و سازمانهای مذکور در حد نیاز اداری و تاسیساتی مجاناً واکنارنماید.

ماده ۱۱— وزارت مسکن و شهرسازی موظف است بر اساس سیاست عمومی کشور طبق آئین نامه اجرائی نسبت به آماده سازی یا عمران و واکناری زمینهای خود مطابق طرحهای مصوب قانونی اقدام کند.

تبصره ۱— تطبیق نقشهای تفکیکی و شهرسازی اراضی دولتی با طرحهای جامع و تفصیلی و هادی و تصویب آن " موضوع ماده ۱۰۱ قانون شهرداریها" به عهده وزارت مسکن و شهرسازی است.

تبصره ۲— دولت از پرداخت هرگونه مالیات و حق تعبیر و هزینه های ثبتی و معاملاتی بابت آماده سازی و تفکیک و فروش اراضی معاف است.

تبصره ۳— بهای واکناری زمین به اشخاص نباید از قیمت های منطقه ای زمان واکناری (ارزشهای معاملاتی) تجاوز نماید. ولی چنانچه برای دولت بیش از قیمت منطقه ای تمام شده باشد به بهای تمام شده واکنار میگردد. نحوه وصول هزینه های ناشی از آماده سازی و عمران و تفکیک و پایا سایر خدمات بر اساس بهره وری قطعات از خدمات و تاسیسات شهری محاسبه و بصورتی اخذ میگردد که از مجموع هزینه ها تجاوز ننماید.

تبصره ۴— به وزارت مسکن و شهرسازی اجازه داده میشود اماکن عمومی و خدماتی مورد نیاز مجموعه های مسکونی را احداث و واکنار ننماید.

تبصره ۵— وزارت مسکن و شهرسازی درجهت اجرای مفاد این ماده وايجاد شهرها و شهرکها با رعایت ضوابط و مقررات مربوطه میتواند نسبت به تشکیل شرکتهای عمرانی و ساختمنی راساً و یا با مشارکت بخش غیردولتی اقدام نماید اساسنامه این قبل شرکتها به پیشنهاد وزارت مذکور به تصویب هیات دولت خواهد رسید.

ماده ۱۲— تشخیص عمران و احياء و تاسیسات مناسب و تعیین نوع زمین دایر و تمیز باهر از موات بعهده وزارت مسکن و شهرسازی است این تشخیص قابل اعتراض در دادگاه صالحه می باشد.

تبصره ۱— دادگاه نسبت به اعراض خارج از نوبت و بدون رعایت تشریفات آئین دادرسی رسیدگی کرده و حکم لازم خواهد داد، اعتراض به تشخیص وزارت مسکن و شهرسازی در دادگاه مانع از اجرای مواد این قانون نمی گردد.

تبصره ۲— ملاک تشخیص مرجع مقرر در ماده ۱۲ در موقع ماینه محل در مورد نوع زمینهایی که از تاریخ ۱۳۵۲/۱۱/۲۲ وسیله دولت یا ارکانها و نهادها و کمیتهها و ذفات

بیان

خانه سازی احداث اعیانی یا و اگذار شده بدون در نظر گرفتن اعیان بینها مذکور خواهد بود .

ماده ۱۳ - هرگونه دخل و تصرف و تجاوز به اراضی شهری متعلق یا منتقل شده به دولت و شهروندان بینها و احداث هرگونه بنا بدون پروانه مجاز نباشد و منتقل و انتقال بعوب اسناد عادی یا رسمی و تفکیک و افزای اراضی مذبور و یا هرگونه عملی برخلاف این قانون جرم شناخته می شود و با تجاوزین بر اساس تبصره ۲ ماده ۱۴۸ اصلاحی قانون "اصلاح و حذف موادی از قانون ثبت اسناد و املاک مصوب ۱۳۱۰ و اصلاحات بعدی آن " مصوب ۱۳۶۵/۴/۳۱ مجلس شورای اسلامی رفتار می شود .

ماده ۱۴ - تبدیل و تغییر کاربری ، افزای و تقسیم و تفکیک باغات و اراضی کشاورزی و یا آیش (اراضی موضوع ماده ۲ این قانون) بارعایت ضوابط و مقررات وزارت مسکن و شهرسازی و مواد این قانون بلاشكال است .

تبصره - نقل و انتقال اینگونه اراضی برای امر کشاورزی با قيد مقام موضوع این ماده در سند بلا مانع است .

ماده ۱۵ - هرگونه تفکیک و تقسیم اراضی با برجهت عروان و احداث بنا بارعایت ضوابط و مقررات وزارت مسکن و شهرسازی و مواد این قانون بلاشكال است .

ماده ۱۶ - هریک از کارمندانی که در اجرای این قانون به تشخیص دادگاه صالح رعایت دقیق مقررات آن را ننموده و تخطی کرده باشد علاوه بر جبران خسارت واردہ به دولت یا اشخاص و اعاده وضع ، بر حسب مورد به انفعال موقت یا دائم از خدمات دولتی محکوم میگردد .

ماده ۱۷ - وزارت مسکن و شهرسازی مأمور اجرای این قانون میباشد و موظف است حداقل ظرف مدت ۳ ماه آئین نامه اجرائی مواد این قانون و نیز اساسنامه سازمان زمین شهری را تهیه و بتوصیب هیات دولت برساند .

شهرهای مشمول ضرورت

۱ - نجف آباد	۱ - تهران
۲ - آمل	۲ - اصفهان
۳ - تبریز	۴ - شیراز
۴ - اهواز	۵ - باختران
۵ - خوی	۶ - قائم شهر
۶ - رجایی شهر	
۷ - بابل	

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۲۹۵۱ - ۷
تاریخ ۱۹ مرداد

پیوست

- ۷ -

جنبش

۲۴ - بوشهر	۷ - رشت
۲۵ - بهبهان	۸ - اردبیل
۲۶ - قرچک	۹ - کرج
۲۷ - مهاباد	۱۰ - اراک
۲۸ - میاندوآب	۱۱ - قزوین
۲۹ - ورامین	۱۲ - اسلام شهر
۳۰ - مهرشهر	۱۳ - خرم آباد
۳۱ - الیکودرز	۱۴ - بروجرد
۳۲ - ملایر	۱۵ - دزفول
	۱۶ - ساری
	۱۷ - کرمان

لایحه قانونی فوق مشتمل بر هفده ماده و بیست و پنج تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و دوم شهریور ماه یکهزار و سیصد و شصت و شش بتصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است .

رئيس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

